

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petit vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4-50
na mesec " 1-60

Za inozemstvo celo leto " 28—
Upravništvo: Knafljeva ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Dr. Šusteršič na umikanju.

Dunaj, 13. septembra. Dr. Šusteršič je imel razgovor z nekim dunajskim urednikom, nasproti katerega se je izrazil med drugim tako-le: Klerikalna stranka se je z vsem svojim vplivom zavzemala za to, da bi bil poslanec Ivan Hribar potrjen za župana ljubljanskega, ker je hotela s tem ščititi ugroženo mestno avtonomijo slovenske prestolice. (To vedno zatiranje dr. Šusteršičevo je nad vse sumljivo. Op. ured.) Nasproti definitivni nepotrditvi župana Hribarja se njegova stranka ni zavzela definitivnega stališča; vse kar so posamezniki o tej aferi izjavili, je bilo samo njihovo privatno mnenje. (Šusteršič s tem desavouira celo »Slovenca«! Op. ured.) Stranka bo šele ob deželno-zborskem zasedanju nasproti tej aferi precizirala svoje stališče. Šusteršič pravi nadalje, da mu glede sankcije novega mestnega statuta za Ljubljano niso znane nobene potežkoče, češ, da v zadnjem času ni prišel v nobeno dotiko z vladnimi krogi. Glede enotnega češkega kluba se je izrazil, da pozdravlja njegova stranka z velikim zadoščenjem ta korak čeških politikov, ki bo samo pripomogel k temu, da se utrdi stališče »Slovenske Enot«. (Kaj pa članek v »Slovencu«? Opomba ured.) Glede čitanja, da je on komandiral »Slovensko Enot« in jo zapeljal na pot zgrešene taktike, pravi Šusteršič, da je ta dolžitev neutemeljena. Da bi delozmožnost češ. deželnega zbora vplivala na delozmožnost poslanske zbornice, tega Šusteršič ne verjame. Kar se tiče delozmožnosti štajerskega deželnega zbora, je to notranja stvar štajerskih slovenskih deželnih poslancev. Na grozeči razpust poslanske zbornice dr. Šusteršič ne more verjeti, ker so temu nasprotne vse grozdeje preklislo? Op. ured.) Glede italijanskega vseučiliškega vprašanja se je izrazil, da ga bo njegova stranka presojevala zgolj stvarno. (Ali ga sedaj ni presojevala stvarno? Opomba ured.) ne glede na vlado. (Kaj je s tem rečeno? Da se Šusteršič umiče na vsi črti in da ne misli več na obstrukcijo. Ali mu je grozdeje rpekislo? Op. ured.) Glede parlamenta je Šusteršič mnenja, da bo ministrski predsednik baron Bienerth pri delegacijskem zasedanju skušal vplivati na korist delozmožnosti poslanske zbornice, vendar pa ne verjame, da bi to vplivanje kaj zaleglo.

Sklicanje deželnih zborov.

Dunaj, 13. septembra. Uradni list »Wiener Zeitung« priobčuje cesarske patente, s katerimi se sklicujejo deželni zbori: nižje avstrijski, solnogradski, štajerski, koroški in predarlski 20. septembra, gališki 22. in gornjeavstrijski 28. septembra. Glede sklicanja drugih deželnih zborov še ni padla končna odločitev. Kakor se v novici zatrjuje, bo kranjski deželni zbor sklican sredi meseca oktobra, najbrže dne 11. oktobra.

Češki nemci za odpor proti vladi.

Liberec, 13. septembra. »Deutscher Volksverein« je imel včeraj tu svojo skupščino, na kateri je sklenil resolucijo, v kateri odobrava sklepe nemško - nacionalnega kluba ter ga poziva, naj vztraja v odporu proti vladi.

Češko - nemške upravne konference.

Praga, 13. septembra. Včeraj so imeli češki in nemški deželni plenar seje, na katerih so izbrali svoje zastopnike pri češko - nemških upravnih pogajanjih. Češki poslanci so imeli sejo v pisarni deželnega odbornika dr. Škarde. Na seji se je doseglo glede nemških zahtev popolno soglasje: Čehi ne bodo Nemcem ničesar drugega koncedirali kakor to, da se izvoli komisija v deželnem zboru glede proračuna in poseben odsek ki ima vzeti v pretres vladne predloge glede delitve Češke v administrativna okrožja. Na sestanku se je diskutiralo tudi o posredovalnem predlogu čeških in nemških veleposestnikov, ki sloni na znanih punkcijah iz l. 1890. Na upravnih konferencah bodo češke agrarce zastopali poslanci: Dvořák, Patella in Hybšch, Mladočehe dr. Škarda in Nemec, Staročehe pa dr. Šrb in Jirousek. Od radikalcev bi se moral sestanka udeležiti poslanec dr. Baxa. Ker pa je ta na letovišču v Opatiji, je naprosil poslanca Choea, naj ga zastopa. Choc pa se sestanka ni hotel udeležiti, češ, da ni bil oficijalno vabljen. Na sestanku je bilo sklenjeno, da so radikalcem pri upravnih konferencah prepustiti dva mandata.

Skupni državni proračun.

Dunaj, 13. septembra. Skupna ministrstva sestavljajo sedaj proračun za leto 1910, ki se predloži delegacijam. V tem proračunu bodo tudi postavke za nove vojne ladje. V delegacijskem zasedanju bo imel, kakor se zatrjuje, minister zunanjih del grof Aehrenthal interesanten eksposé. Kakor se v ogrskih političnih krogih zatrjuje, bo vojni minister podal izjavo, iz katere se bo lahko povzelo, da se bo dveletna vojaška služba za sedaj opustila radi prevelikih stroškov. V skupnih ministrstvih se vrše konference glede avstro - ogrske banke, katere privilegij poteče že meseca novembra. Kakor se zatrjuje, se bančni privilegij podaljša do leta 1917. Glede plačevanja Avstro - Ogrske banke v gotovini se od vlad dolžijo natančni predpogoji.

Poljski klub za vodne kanale.

Lvov, 13. septembra. Na kongresu poljskih tehnikov se je osnovala posebna komisija, ki je razpravljala o galiških vodnih kanalih. V tej komisiji je govoril tudi predsednik »Poljskega kluba«, ki je rekel, da »Poljski klub« vstraja na stališču, da vlada izvede program vodocestnih zgradb, začrtanih v predlogih, sprejetih leta 1901 v parlamentu, in da je od izvedbe tega programa odvisno stališče polj. kluba nasproti vladi.

Ban dr. Tomašič v avdijski. — Volitve v hrvaški sabor.

Dunaj, 13. septembra. Včeraj popoldne ob 2. je sprejel cesar v avdijski hrvaškega bana dr. Tomašiča. Avdijska, ki je veljala volitvam v hrvaški sabor, je trajala dobro uro. V avdijski je padla odločitev glede razpisa volitev. Kakor je naš poročevalec izvedel, se bodo vršile volitve v hrvaški sabor sredi meseca oktobra in sicer med 10. in 12. Ministrski predsednik ogrski grof Khuen-Hedervary se izrazi, da so Tomašičeve šance na Hrvaškem zelo ugodne in da je docela izključeno, da bi volilci desavouirali bana. Grof Khuen je zaključil svoje mnenje s stavkom: »Der Hase läuft sehr sicher!«

Avstrijska komisija v Argentini.

Dunaj, 13. septembra. Ministrstvo je sklenilo poslati v Argentinijo posebno komisijo, ki naj na licu mesta študira uvoz argentinskega mesa v Avstrijo.

Posebno odlikovanje.

Berolin, 13. septembra. Cesar Viljem bo ob priliki svojega bivanja na avstrijskih tleh na poseben način odlikoval prestolonaslednika Frana Ferdinanda, nadvojvodo Friderika in grofa Esterhazyja. Dovolil jim bo nošenje pruske dvorne lovške uniforme. To odlikovanje je doslej doletelo samo španskega kralja in avstrijskega cesarja.

Štajersko napredno učiteljsko in delitev štajerskega deželnega šolskega sveta.

Gradec, 13. septembra. Tukaj se je vršila odborova seja štajerske učiteljske zveze, v kateri je združeno vse štajersko učiteljsvo obeh narodnosti. Seje se je udeležil nemško-nacionalni deželni poslanec Otter in je vprašal zastopnike štajerskega naprednega učiteljsva po njihovem mnenju glede delitve štajerskega deželnega šolskega sveta. Ti so izjavili, da bi te delitve za sedaj napredno učiteljsvo na Spod. Štajerskem ne moglo odobravati, posebno ne, ako bi se ne izvršila teritorialno; kajti dočim bi se nemško šolstvo po tem lahko še nadalje razvijalo v duhu modernega napredka, bi nad slovenskim šolstvom in učiteljsvom zavladal nestrpen klerikalizem, ki bi utegnil ustvariti tudi na Štajerskem enake razmere, kakor so sedaj na Kranjskem, osobito, ker bi vedno bolj naraščajoča beda učiteljsva gojila breznačajnost. To je začasna sodba naprednega učiteljsva na Spodnjem Štajerju o vprašanju delitve štajerskega deželnega šolskega sveta, kakor mislijo slovenski klerikalei. Sploh pa to vprašanje vsled odpora, ki bi ga na vsak način vzbudilo pri večini štajerskega deželnega zbora, za sedaj ni aktualno.

Priprava štajerskega deželnega šolskega sveta.

Celje, 13. septembra. Nemško-nacionalna klika v Celju je dosegla,

da je prestavljen meščanski učitelj Aistrich v Celju v Voitsberg. Preiskava, katero je vodil nemško-nacionalni višji deželni sodni svetnik dr. Caspar iz Gradca, je baje dognala, da je potrebno Aistrichovo premeščenje »iz službenih ozirov«. Stvar je za nas važna, ker se gre tu za narodno politično preganjanje, katero »nepriistransko« podpira štajerski deželni šolski svet.

Nerednosti pri 87. pešpolku.

Celje, 13. septembra. Pred kakimi 14 dnevi so tukajšnji in ljubljanski listi poročali o večjih nerednostih v 87. pešpolku. Pregledali so vse računske knjige od meseca aprila sem in prišli na sled različnim goljufijam. Preiskalo se je tudi način in množine pri nakupovanju za menažo. Včeraj dopoldne je neki nadporočnik izpraševal v pisarni posamezne vojake. Tu se je nenkrat zaslislal strel — pod streho se je ustrelil s službeno puško prizadeti podčastnik Hebar. Bil je oženjen; pozornost je vzbujalo, da je zadnje čase izdajal preveč denarja za svojo razmeroma malo plačo.

† Frane Kopriva.

Zalec, 13. septembra. V graški bolnišnici usmiljenih bratov je umrl 26letni posestnik in absolvent družne šole v Darmstadt, Franjo Kopriva. Pokojnik je bil odličen delavec za narodno napredno stranko v občini Petrovče in eden izmed voditeljev napredne mladinske organizacije. Pogreb se vrši danes dopoldne s žalskega kolodvora.

Ali odstopi Izvoljski ali ne?

Dunaj, 13. septembra. Vest londonskega lista »Times«, da v kratkem odstopi Izvoljski, z vso odločnostjo dementujejo tukajšnji listi, češ, da je stališče Izvoljskega tako utrjeno, kakor še nikdar prej. S tem odpadejo tudi vse druge kombinacije.

Kraljevič Gjorgje v Belgradu.

R. — Belgrad, 13. septembra. Včeraj ob 6. se je vrnil semkaj iz inozemstva kraljevič Gjorgje. Po vesteh iz merodajnih krogov ostane kraljevič v Belgradu in bo pridružen v službovanje XVIII. pehotnem polku. Na predlog vojnega ministra je kralj imenoval princa za stotnika I. razreda.

Draginja sladkorja v Srbiji.

Belgrad, 13. septembra. »Politika« javlja da so cene sladkorja navzlic temu, da ga sedaj tovarne že dovolj producirajo, vedno na isti višini, to je 1-80 in 2 dinarja kilogram, ter dolži trgovce, da iz sebičnih namenov ne pripuste, da bi se cene sladkorja znižale.

Sestanek carja in Viljema.

Friedberg, 13. septembra. Cesar Viljem se sestane sredi meseca oktobra s carjem Nikolajem v Darmštatu.

Klerikalni juristi.

Klerikalna »kmetiška županska zveza« ima svoje glasilu, ki se imenuje »Občinska uprava«. Odgovorni urednik tega lista je ljubljanski odvetnik dr. Pegan. Mislili bi, da v »Občinski upravi« z ozirom na prava večjega urednika, vsaj v specifično pravnih stvareh ne bode najti toliko nedostatkov, kakor jih vedno mrgoli v političnih vprašanjih, ki jih tudi rešuje omenjeno glasilu. Smelo se lahko trdi, da se s članki »vprašanja in odgovori«, ki jih redno priobčuje »Občinska uprava«, sistematično provzročuje pravde, in sicer to vsled popolnoma napačnega pravnega poduka. — V zadnji številki »Občinske uprave« z dne 25. mal. srpana 1910 vprašuje nek kmečki očanec učenega dr. Pegana, če se pravica, voziti po kaki poti, pridobi že s tem, da so A in njegovi predniki več nego 30 let nemoteno vozili po dotični poti, in sicer vseeno, četudi bi bili lahko vozili po svojem, češ, da se gre za neko stransko pot. In kaj odgovarja »jurist« dr. Pegan?

»Pri pridobivanju služnostnih pravic ne pride v poštev nobena druga okolnost, kot po zakonu določena doba priposestevanja, oziroma zastaranja.« — Ta poduk je zakonu popolnoma protiven in vsled tega do cela napačen.

Za priposestevanje kake pravice, in najsi bode tudi samo služnostna pravica, ne zadostuje samo doba, temveč je v to svrhu v smislu § 1460 o. d. z. potrebno še vse kaj drugega, namreč prava in poštena posest pravice, dalje pa je v smislu § 473 o. d. z. za pridobitev služnostne pravice tudi potrebna koristnejša in udobnejša uporaba sporne poti.

Tu je pošten kmečki očeak že v svojem »vprašanju« odgovor na jezik položil, rekoč »ali vseeno, četudi bi bili lahko vozili po svojem?« — vendar pa gre dr. Pegan kar meni nič tebi nič čez vsa druga zakonita vprašanja o priposestevanju razun 30letne dobe; kar ve vsak jurist, ki je dovršil prvi juridični izpit, tega ne ve dr. Pegan, — dasi je pri vseh naših sodiščih največ posestnih pravih. — Pri takih odnošajih in podukih ni čudno, da je nek kraški župnik očital dr. Peganu, da vsako pravdo izgubi. — Vsakemu odgovoru v »Občinski upravi« pa je tudi pristavljena opomba, da je najboljše, obrniti se na »kakega odvetnika«; odgovor na vprašanje, katerega »odvetnika tu misli »Občinska uprava«, oziroma njen urednik dr. Pegan, prepuščamo čitateljem. Nam se zdi, da »vprašanja in odgovori« diše po umazani konkurenci. — Na tak način se ne rešuje kmeta, temveč le dela reklamo za gotove osebe.

Dr. Šusteršič in poštni uslužbenec.

Iz krogov poštinih uslužbencev se nam piše: Za časa državnozbornih volitev so imeli klerikalci polna usta medu za poštne uslužbenec, ter so jim za slučaj, da volijo klerikalnega kandidata, obljubovali zlate gradove v oblakih. Dr. Šusteršič je takrat celo priredil poseben shod v »Unionu«, kjer se je na vse pretege laskal poštinih uslužbencem, ter jim zatrjeval, da se bo v državnem zboru z vso vmeno poteboval za uresničenje njihovih upravičenih zahtev. To je bilo takrat, ko so klerikalci skušali vloviti v svoje mreže poštne uslužbenec. Nedavno tega pa se je baje nek poštni uslužbenec, ki pa nita bene ni naprednega mišljenja, obrnil na dr. Šusteršiča s prošnjo, naj bi nekje interveniral njemu na korist. In kakšen odgovor je dobil? Klerikalni gromovnik mu je baje odgovoril, da se zanj ne bo zavzemal, češ, da je načelen nasprotnik zahtev državnih uslužbencev. A kljub temu se bodo tudi v bodoče našli med poštinih uslužbenec kalini, ki bodo glasovali za klerikalce in šli z njimi skozi drn in strn.

»Slovenec« se jezi.

Sobotni »Riečki Novi List«, glasilu poslanca v peštanskem parlamentu Supila, je naslovil z ozirom na nepotrđitev župana Ivana Hribarja in z ozirom na maločasno vlogo, ki jo igra klerikalna slovenska stranka v slovenski in jugoslovanski politiki, na adresu slovenskih klerikalcev par prav bridihih resnic. Te besede »Novega Lista« so spravile »Slovenca« popolnoma iz ravnotežja, da v večerajšnji svoji številki kar divja in besni proti Supilu. Da bo slovenska javnost vedela, kaj je klerikalce tako zelo zadelo v živo, bomo jutri ponatisnili članek »Novega Lista«, ki je naslovljen »Zadača Ljubljane«.

Profesor Jug — suspendiran.

Kakor smo izvedeli, je deželni šolski svet v svoji zadnji seji suspendiral od službe g. Ant. J u g a, profesorja na mestnem dekliškem liceju, zaradi njegovega govora na učiteljski skupščini v Novem mestu in sicer za dobo, dokler traja disciplinarna preiskava proti njemu. Čaka mo na razlogo, s katerimi je deželni šolski svet utemeljil ta svoj ukrep.

Vladni komisar, kje si?

Včeraj dopoldne je ob vogalu Mestnega trga in ulice Pod Trančo trčil tramvajski voz v nekega izvoščka, ki se mu je hotel umakniti Pod Trančo. Rezervni častnik, ki je sedel v fajakarskem vozu, je sfrčal na cesto in lahko bi si bil razbil ob vogalu Urbančeve trgovine glavo, ako bi slučajno ne priletel v nekega mimo-

idočega gospoda. Ta slučaj, ki bi lahko končal z veliko nesrečo, se je mogel dogoditi samo zategadelj, ker ni bilo na mestu, kakor je predpisano, nobenega stražnika. Seveda, gospod vladni komisar potrebuje stražnike tam, kjer jih ni treba, javna varnost pa mu je deveta briga. Pred palačo na Bleiweisovi cesti mora noč in dan stražiti redar, dasi je tam docela nepotreben, na krajih pa, kjer bi neprestano moral biti na mestu stražnik, tam ga pa ni. Gospod Lašćan, kje ste?

Nemška nadležnost.

Nek Slovenec je dobil nedavno tega srebrni zaslužni križec. Par dni kasneje, ko je bilo dotično odlikovanje objavljeno v dunajskem uradnem listu, je dobil dotičnik z Dunaja pismo, v katerem društvo »Knaben-asyl St. Philipp Neri« berači za podporo. Povsem umljivo je, da je dotični gospod, ki je zaveden Slovenec, vrgeł pismo v koš, ker neče podpirati zavodov, ki na zunaj sicer kažejo človekoljubno lice, v resnici pa zasledujejo zgolj germanizatorske tendence. Slovenci imamo dovolj dobrodelnih zavodov doma, ki so potrebni podpore in naravnost greh bi bil, ako bi podpirali tuje take ustanove, ko je vendar znano, da nedostaje sredstev domačim človekoljubnim institucijam. Sicer pa, kaj bi rekli na Dunaju, ako bi slovenski dobrodelni zavodi v Ljubljani jeli pri Dunajčanih beračiti za podpore? Rekli bi: Slovenische Unverfrorenheit!

Odlični gostje.

Pretekli teden je bival v Ljubljani v svrhu znanstvenih studij kustos etnografskega muzeja v Sofiji, gosp. St. K o s t o v. Ogledal si je deželni muzej, kjer ga je seveda zanimal najbolj etnografski oddelek. Kostov se je v soboto odpeljal na Dunaj in v Prago, odkoder se napoti še v Krakov in v Turčanski sv. Martin. — Včeraj je prispel v Ljubljano g. Emile H a u m a n t, vseučiliški profesor iz Pariza. Profesor Haumant se je že lani mudil mimogrede v Ljubljani, sedaj pa je prišel semkaj z namenom, da se temeljito pouči o slovenskih razmerah. Poleg svoje materinščine govori profesor Haumant tudi srbsko in rusko. Oba gospoda sta posetila naše uredništvo.

Čudno postopanje davčne uprave.

Tipografsko oseboje »Narodne tiskarne« je dne 4. avgusta dobilo od davčne uprave opomine glede plačila osebnih dohodnin, ne da bi prej kdo izmed njih dobil predpisani plačilni nalog. Večina opominjancev je plačala osebno dohodnino, pri čemer so jim seveda računali tudi stroške opomina v znesku po 20 vinarjev. Drugi so se postavili na stališče, da jim ni

treba preje plačati, dokler ne dobe predpisanega plačilnega naloga. Te je dala davčna uprava kratkim potom rubiti. Ne malo je bilo po tem takem začudenje tipografskega osebja, ko jim je večeraj davčni organ pritresel plačilne naloge, ki bi jih morala davčna oblast dostaviti dotičnikom, predno jim je poslala opomin in predno jih je dala rubiti. Pripominjamo še, da je davčna oblast dala rubiti celo osebo, ki so tri dni po sprejemu opomina plačali osebno dohodnino. Tako poslovanje davčne uprave je škandalozno in dela vtisk, kakor da bi se prakticiralo namenoma v svrhu, da se vloze pri davkoplačevalcih pristojbine za opomin in ru-bežen. Zahtevamo z vso odločnostjo, da se napravi red in da se vrnejo osebju pristojbine, ki so jih plačali, ne da bi bili v to zakonito primorani. V bodoče pa svetujemo sv. Birokraciju, naj postopa bolj — pametno!

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

Pes povabljen za »pričo«. Trgovec Avg. Tomažič na Mar. Terezije cesti ima lepega, velikega črnega psa. Zadnjič enkrat je šel po cesti krojač Pavšler in Tomažičev pes je kar naenkrat, ne da bi bil prej kaj dejal, skočil na Pavšlerja, ga zgrabil za rokav mu strgal suknjo in ga še na roki poškodoval — vse to vkljub temu, da je imel nagobčnik. Gosp. Tomažič pa slika svojega psa kot skrajno miroljubno bitje, ki ne stori nikomur nič žalega. Ker je imel pes takrat nagobčnik — pravi g. Tomažič — je izključeno, da bi mogel g. Pavšlerja sploh ugrizniti. — Da se položaj razjasni pride poleg Pavšlerjeve raztrgane suknje prihodnjič pred sodnijo za »pričo« tudi Tomažičev pes. Kako in kaj bo ta »izpovedal«, o tem ne bomo pozabili informirati cenjenih naših bralcev.

Ukradeno tele. S čudom je zadnjič zapazil v klavnici mesar Cuzak, da mu manjka kar — celo tele. Iskanja seveda ni bilo ne konca ne kraja; teleta Cuzak sicer ni našel, pač pa njegovo glavo nekje za nekim sodom. Za Cuzaka je bila to seveda prav majhna tolažba, kajti teleta niso kakor mi ljudje, kjer glava večih reprezentira največje imenitnost. Telečja glava je pač le samo — telečja glava. In Cuzak je jel raziskovati, kje bi bilo ostalo tisto, kar se je one telečje glave držalo. Prišel je do prepričanja, da je to ostalo v rokah Lovro Trtnika, mesarskega pomočnika. To svoje prepričanje je Cuzak utemeljeval včeraj pred okr. sodiščem, njegovi argumenti pa niso bili kdo ve kako tehtni, zato je okr. sodnik Trtnika oprostil od obtožbe prestopka tatvine.

LISTEK.

Ljubezen in junaštva strahopetnega praporščaka.

Roman; spisal F. K.

(Dalje.)

Snoj je ves čas nepremično stal pri oknu in gledal na temno cesto. Slišal je pač glasove svojih tovarišev, slišal tudi vsako posamično besedo, a ni ne vedel, ne poslušal, kaj govore. Rad bi bil odšel, a tako, da bi tovariši ne zapazili njegovega odhoda, kajti bal se je vsakega vprašanja, kaj da mu je. Pripravljen je bil žrtvovati svojo tiho, a gorečo ljubezen do Leonore, ali hudo mu je bilo pri sre in njegova duša je bilo žalosti polna.

Čemu naj bi tovarišem izdal tajnost svoje sedaj brezupne ljubezni in jim razkril rano svojega srca? Zavedal se je, da bi med njim in med Čerinom moralo prenehati dobro in iskreno prijateljstvo, čim bi prišla na dan popolna resnica, čim bi se razvedelo, da si je Čerin pridobil dekle, ki je ljubil tudi Snój. Zato je hotel Snój tiho zapustiti družbo prijateljev in je le čakal za to ugodne prilike.

Čerinu, Bosiziu in Gallu je pa med brezskrbnimi, zdaj resnimi, zdaj šaljivimi pogovori hitro mineval čas. Ko sta se Bosizio in Gall začela pripravljati za odhod, prav tedaj je vstopil v sobo Čerinov sluga in prinesel pismo.

»Kdo je to prinesel?« je vprašal Čerin.

»Javljam pokorno — neka grda ženska. Rekla je, naj Vam to pismo takoj izročim, ker je važno, odgovora pa da ni nič.«

»Dobro,« je dejal Čerin in začel počasi odpirati tako nepričakovano došlo pismo. Sluga se je obrnil in je odšel iz sobe in z njim vred je s tihimi koraki in brez slovesa odšel tudi Snój. Nihče ni tega zapazil, kajti Bosizio in Gall sta le gledala Čerina in pismo, ki je je držal v rokah in oba sta se čudila, da je Čerin naenkrat tako molčeč.

Čerin si je primaknil stol h kaminu in se nagnil, da bi dobljeno pismo čital pri svitu plamena. Bosizio ga je gledal, kakor jastreb. Niti najmanjša stvarica ni ušla njegovemu ostremu pogledu, a vprašal ni ničesar in se sploh ni gnil.

Čerin je prečital pismo dvakrat in trikrat. Od plamena v kamini je bil njegov obraz ves rdeč in ni bilo nanjem nobene izpremembe spoznati. A roka, v kateri je držal pismo, je rahlo drhtela in ko je pismo raztrgal

in kosce vrgeł v ogenj, je tiho, bolestno zavzdihnil, tako tiho, da tega Gall niti slišal ni, pač pa Bosizio.

Nastala je dolga mučna tihota. Čerin je čutil, da bi Bosizio in Gall rada vedela, kdo mu je pisal, a rekel ni ničesar. Tedaj je zapazil, da Snoja ni več v sobi.

Kaj je Snój odšel?« je vprašal. »Kar brez slovesa...!«

Šele zdaj sta tudi Bosizio in Gall zapazila Snojevo odsotnost.

»Najbrž je odšel takrat, kakor sluga,« je menil Bosizio. »Šaj je pa tudi že pozno in je čas, da greva tudi midva z Gallom spat.«

Ustal je naglo in Gall je sledil njegovemu izgledu. Čerin ga je zadržal.

»Predno gresta, vama dam pokusiti še pikolita,« se je zasmeljal, a njegov smeh je bil prisiljen in videlo se mu je, da trepečejo v njem vsi živci. »Kdor ima pikolit, a ga ne ponudi, ta pokaže s tem, da svojih gostov, ne mara. Ali ni tako?«

»Da,« je kratko in akoro odurno rekel kapitan Bosizio, a kakor bi mu bilo žal te odurnosti, je prijazno dodal: »Mi se pa imamo radi kot dobri kameradje tudi brez pikolita.«

Toda Čerin ni tovarišev pustil oditi, dokler niso izpraznili male posode starega, plemenitega pikolita, ki ga je bil pripeljal s seboj z obetovnega posestva. Dasi so trkali in si na-

pijali, so si bili vendar vsi trije svești, da ni med njimi več tiste pristrčnosti, ki je vladala prej.

Bila je že noč, ko sta Bosizio in Gall zapustila Čerina in stopila na cesto, po kateri se je vlačila gosta megla. Komaj so se hišna vrata za njima zaprla, je Bosizio s trdo roko prijel Galla in ga potegnil k sebi.

»Ali stanuje žena polkovnika Lamberga še v Gospodski ulici?« je šepetaje vprašal Bosizio.

»Da,« je nekako prestrašeno potrdil Gall.

»Ali ste vi, Gall, kaj radovedni? Jaz za svojo osebo, sem časi jako radoveden. Na primer sedaj. Če dobi namreč dober prijatelj pismo, v katerem je izrecno zapisano, naj kapitanu Bosiziu pove to in to, dobri prijatelj pa tega ne stori, potem je kapitan Bosizio radoveden, kakor najradovednejša babnica. Ali me razumete, prijatelj Gall? O, moje oko me nikdar ne goljufa in jaz znam časih tudi prav dobro čitati, posebno če mi je pisava tako znana, kakor pisava polkovnika Lamberga. In ker je polkovnik Lamberg sedaj v Gradcu, kjer je vojaška komora in je tamkaj bržkone izvedel jako zanimive stvari; in ker je pisal, naj se te zanimive stvari meni povedo, a povedane mi niso bile, je moja radovednost gotovo opravičena in utemeljena. In zato vas povabim, pojdite z menoj do polkovnikove žene.«

Razne stvari.

* **Ponarejeni rublji.** Na mejni postaji Aleksandrovo je prišla ruska policija nekega moža, čegar kovčeg je imel dvojno dno, v katerem je bilo za 150.000 ponarejenih ruskih bankovcev. Aretirali so tudi njegovo spremljevalko ter oba odvedli v Varšavo.

* **Duhovnik ustrelil svojega brata.** Iz Pariza poročajo: V Malauze je nastal med bratoma Delpont zaradi dedščine prepir. Starejši, Charles, katoliški misijonar, je v jezici prijel za revolver ter ustrelil svojega 19letnega brata. Mladenič je umrl, morilec so takoj zaprli.

* **Bolnišnica za ribe.** Po velikih modernih mestih imajo že razne bolnišnice za pse, mačke in druge domače živali. Zdaj so v newyorškem akvariju napravili tudi bolnišnico za ribe. Zdravile se bodo seveda samo najbolj plemenite ribe in ne kakšni kapelni, ki se skrivajo po Ljubljani.

* **Čeden duhovnik.** Župnik Albert Schneider, ki se je udeležil duhovskih vaj v Feldkirchnu, je v parku blizu Bregence nameraval zlorabiti štiriletno dekletce. V zadnjem trenutku se je pa načrt svetemu možu ponesrečil, ker ga je zgrabila roka pravice. Čednega pastirja božjega so zaprli, pozneje so ga izpustili proti varščini 10.000 kron.

* **Slepar kot dvorna dama.** Pred nekim zlatarjem v Potsdamu se je ustavila te dni lepa kočija, iz katere se izstopila elegantna dama. Šla je naravnost v zlatarjevo trgovino, kjer je povedala, da je grofica Arnim, dvorna dama cesarice, ki ji je naročila, da nakupi nekaj zlatnine za god princezinji Viktoriji Lujizi. Dama je izbrala več zelo dragocenih stvari, katerih pa seveda ni plačala. Ko je hotela stopiti v kočijo, jo je neki detektiv aretiral. Detektiv je namreč opazil že takrat, ko je dama izstopila iz kočije, da ima lasuljo, ki se ji je precej premaknila. Zato je nanjo čakal pred trgovino ter jo aretoval. Na policiji so šele spoznali, da to ni nikakršna dama, marveč da je 18letni sin sodnega svetnika Eichbauma, ki si je izposodil obleko svoje sestre, kateri je pravil, da jo bo rabil za nastop v gledališču. Na policiji je mlad Eichbaum pravil, da ni nameraval zlatarja oslepariti, ampak je hotel v svojem rojstnem mestu le nastopiti z »grandeeo« dvorne dame. To bodo skoro gotovo verjeli tudi sodniki in bodo Eichbauma oprostili.

* **Žena v verigah.** Svoj čas smo poročali o slučaju lekarnarja Parata v Parizu. Parat je imel, kakor znano, svojo ženo vkovano v mali sobi, tako, da se od svoje postelje niti za dva koraka ni mogla oddaljiti. Na rokah in na nogah je imela železne

»Pozno je že, gospod kapitan...«

»Pozno! Kaj to meni mar! In če bi moral hišna vrata ulomiti in napraviti v hiši tako klanje, kakor Herodezevi hlapci med betlehemskimi otroci — z Lambergovno ženo moram še nočjo govoriti.«

»Ali — gospod kapitan, saj vendar ne boste ničesar zamudili, če počakate do jutri,« je pohlevno svaril Gall.

»Ljuba nedolžna duša, kaj mi govoriti. Človek ne sme nikdar odlašati in čakati! Ko bi bil jaz v različnih bitkah odlašal rabiti svoje orožje in čakal, da zamahne sovražnik, bi že davno ne imel več svoje glave. Ne, nič ne bom čakal do jutri. Kar je Lambergovno sporočil Čerinu, s katerim je v sorodu, to je gotovo sporočil tudi svoji ženi in to hočem izvedeti še danes, takoj.«

Ne da bi čakal na daljne ugovore mladega Galla, ga je prijel pod pazduho in ga skoro siloma vlekel s seboj po temnih ulicah na drugo stran Ljubljane, kjer je v Gospodskih ulicah stanoval takratni zapovednik ljubljanske posadke, polkovnik baron Lambergov.

(Dalje prihodnje)

obroč, zato se je le s največjo tedno premikala. Razen tega je imela na života tako plateno obleko in tako s ključavnicami speto, da bi ne mogla prelomiti zakonske zvestobe, če bi jo še tako rada. Kajti mož je vedel, da ključke dotične obleke pri sebi, brez ključev je bilo pa nemogoče grešiti. Zaradi tako krutega postopanja s svojo ženo so utaknili Parata najprej v preiskovalni zapor, pozneje pa v blaznico. Zdal so Parata spoznali za pametnega in so ga izpustili iz blaznice. Žena ga zdaj toži na ločitev zakona radi trpinčenja. Tudi Parat zahteva ločitev zakona in sicer radi ženinine nezvestobe. Parat trdi, da se je žena sama priklenila, cziroma je zahtevala, da se jo priklene. Tudi je sama izdelala dotično spodnjo obleko in si jo tudi sama nadela na telo. Parat trdi, da je postal žrtve ženininih bedarij.

* **Sveti brivci.** Vsakdo mora priznati, da so brivci zelo važen stan, kajti o njih se lahko trdi, da so »olepševalci človeka«. Zato je krivično, da ne uživajo brivci v kulturnih državah tistega spoštovanja, kakršno uživajo na fidžijskem otočju. Glavarji na tem otočju posvečajo frizuri svoje glave in svoje brade velikansko pozornost. Radi tega ima vsak glavar svojega lastnega brivca, ki ni morda ves dan nobenega drugega dela, kakor da hodi za svojim gospodarjem z glavnik, krtačkami, škarpami in raznimi dišečimi mazili. Vsako jutro je brivec zaposlen več ur s friziranjem svojega gospodarja. Kakor je sveta glava glavarjeva, tako je svet tudi brivski stan. Brivce se smatra za posvečene osebe, zlasti svete pa so njihove roke, ki jih preje posveti duhovnik, predno se smejo približati glavarjevi glavi. Razume se, da je brivcem strogo prepovedano, da bi s svojimi rokami delali kaj drugega. Kdor se pregreši v tem oziru, ni nikdar več tako srečen, da bi smel briti in česati posvečeno glavarjevo glavo. Celo jedi ne smejo brivci sami s svojimi rokami donošati v usta, zato ima vsak brivec svojega strežaja, da ga pita. Tudi v vojnem svetu imajo brivci zelo važno besedo, ker so mnogokrat zaupniki glavarjev.

* **Prekanjena goljufica.** Poročali smo že, da so v Florenci zaprli neko žensko, pri kateri so našli skoro za en milijon lir biserov in mnogo vrednostnih papirjev. Sprva se je mislilo, da je te stvari ukradel v mešinskih razvalinah neki Marullo, ter jih dal svojemu dekletu, da pobegne z njimi. Stvar pa najbrž ni taka. Aretirana ženska se imenuje Eva Messeri, je 20 let stara in rojena v Messini. Kakor ona trdi, je zdaj ameriška državljanka, ker je že mnogo let v Zedinjenih državah. Ker jo je pa — po njenih trditvah namreč — njen ljubček zapustil, je prišla pogledat svoj domači kraj. V Messini se je seznanila z Marullom, ki ji je izročil potno torbo z biseri in vrednostnimi papirji, zatrjujoč, da mu je vse to izročila njegova mati. Dragi kamni so vredni krog 112.000 lir; skatljice, v katerih so shranjeni, imajo napis trdke »Calderoni Mario, Milano«. Domneva se, da je Marullo kupil vse dragocenosti s ponarejenimi menicami, kar se je šele pozneje razkrilo. Aretovana Eva Messeri z vso odločnostjo zagotavlja, da je nedolžna, vendar so jo pridržali v zaporu, kakor tudi njeno služkinjo Romeo. Aretirana Eva ima pri sebi tudi 2 leti starega nezakonskega otroka.

* **Velikomestna slika.** Po dunajskih hodnikih sta se zadnji čas opazili dve dami: Starejša, kakih 50 let stara, že docela onemogla ženska, poleg nje pa krasno, 16letno dekle. Dunajska policija je pa kmalu izvohal, kak namen imajo ti izprehodi. Ko sta bili dami proti večeru nekega dneva zopet na cesti, da poiščeta primerne moškega znanja, ju je policija ustavila, ter zahtevala, da se ženski legitimirata. Dognalo se je, da je starejša ženska 50 let stara Marija Künast, nekdanji tuji krasno dekle, ki je služila v svoji mladosti raznim umetnikom in ne umetnikom za model in tudi že za kaj drugega. Prišla je v leta in ženska ni bila več sposobna za tak posel, bila je pa brezvestna dovolj, da

je svojo lastno hčer zapeljala na tista opolzla pota, po katerih je v mladosti sama hodila. Radi tega je stala Marija Künast v soboto pred kazenskim sodnikom. Rekla je, da ni kriva. Hči je sicer občevala z raznimi moškimi, toda ona je ni v to nagovarjala. Hči ni hotela pričati. Sodni dvor je upošteval skrajno bedo, v kateri živita mati in hči ter mnenje zdravnikov, glasom katerega sta obe nekoliko duševno omejeni, ter je obsodil Marijo Künast radi sovodstva na tri mesece težke ječe.

* **Poroča bivšega katoliškega duhovnika veljavna.** V petek se je vršila pred okrožnim sodiščem v ogrskem Hradišču zanimiva obravnava. Sodišče je imelo odločiti, ali je poroka bivšega katoliškega duhovnika Petra Vlasaneke veljavna ali ne. Sodišče je razsodilo, da je poroka veljavna in je utemeljilo razsodbo s sledečimi razlogi: »§ 63 drž. zak. določa sicer za osebe duhovskega stanu, ki so že prejele višje posvečenje, celibat, toda ta določba ne velja za duhovnike, ki so izstopili iz katoliške cerkve. Ugovor, da višja posvečevanja vtisnejo duhovniku »neizbrisljivo znamenje«, ne more biti s stališča državnega (svetnega) zakona merodajen; kajti tudi krst vtisne po naukih katoliške cerkve »neizbrisljivo znamenje« in vendar je katoličanom dovoljeno, da izstopijo iz cerkve in postanejo brez veroizpovedi.

* **Umor iz pohotnosti.** 30letni čevljarški pomočnik Karel Doblitzky v Ljubnem je izvalil dva dečka v gozd. Tu je potegnil nož ter ga zasadi sedemletnemu Henrikju Wieserju globoko v vrat. Ko je drugi deček to videl, jo je ubral, kolikor so ga resle noge. Tudi Doblitzky je zbežal, vendar se je pa ponoči sam javil ljubenski policiji, kateri je priznal, da je nameraval izvršiti umor vsled pohotnosti. Doblitzky je že raznim avstrijskim sodiščem prav dobro znana osebnost. Bil je že neštivilokrat kaznovan radi potepuštvu in približno štiridesetkrat si je že kotel končati življenje. Pri teh poskusih pa je bil vedno tako previden, da se je obesil vselej takrat, kadar je prihajal kak človek, o katerem je bil prepričan, da mu bo prerezal vrv. Tudi »zastrupil« se je že večkrat. Tudi pri tem je bil tako previden, da je dejal strup v usta, toda požrl ga še ni nobenkrat. Po vsakokratnem »zastrupljenju« se je tako zviljal in pačil, da so zdravniki mnogokrat obupavali nad njegovim življenjem. Ko je slednjič prišel iz bolnišnice, je uganjal zopet stare burke po drugih krajih. Bil je že večkrat na klinikah, kjer je imel dovolj priložnosti, da je opazoval bolnike, ki so se zviljali v smrtnih mukah. Pri tem je sam dobil tako prakso, da je tako mojstersko simuliral grozovite smrtno boje, da je premotil najizkušenejše zdravnike. Ta njegov zadnji zločin bo pa skoro gotovo napravil konec njegovim burkam.

Za kratek čas.

* **Oficir:** Vi meni sploh ne morete dati zadoščenja.

* **Obrtnik:** To je res, jaz si namreč z delom služim kruh.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoclemšek.

Borzna poročila.

Dunaj, 13. septembra. Živahno gibanje, ki ga je v zadnjem času opazati na dunajski borzi, in stalno popraševanje po priljubljenih vrednostih, ki so vsled tega neprimerno poskočile v kurzu, vzbujajo v krogu večakov bojazen, da bi mogla na dunajski borzi nastopiti doba splošne spatijske. Današnji trg še ni pokazal nobenih podobnih znamenj, razpoloženje je bilo dobro, tendenca vztrajna do konca, zlasti so se državno železniške akcije vzdržale valed ponovnega popraševanja na višini; tudi kreditne so bile danes skoro vse pokupljene. Popraševalo se je tudi po raznih premogovnih akcijah in po nekaterih stavbinških vrednostih. Priske železnarke akcije, 3% priori-

tete južne železnice in orožarske akcije so nekoliko popustile, tudi montanske vrednosti so bile slabše. Rente notirajo nižje, devize so neizpremenjene.

Budimpešta, 13. septembra. Poljedeljsko ministrstvo je izdalo statistične podatke o rezultatih letošnje žetve na Ogrskem. Pšenice se je pridelalo 50.291.900 centov, rži 14.503.300, ječmena 13.847.700, ovsa 10.511.700, koruze 48.356.016 in krompirja 46.845.900 centov. Poročilo konstatuje, da je letošnja ozimina kvalitativno slabša, kvantitativno pa presega srednjo mero. Koruza je čez srednje dobra, krompir ne odgovarja pričakovanjem, ker pričanja gniti, otava je slabša, vino pa kvalitativno in kvantitativno zaostaja.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 12. septembra 1910.

Maložboni papirji.	Denari	Diagonali
4% majeva renta	93-70	93-90
4-2% srebrna renta	97-55	97-75
4% avstr. krona renta	93-70	93-90
4% ogr.	91-95	92-15
4% kranjsko deželno posojilo	96-—	97-—
4% k. o. češke dež. banke	97-—	98-—
Srečke.		
Srečke iz l. 1860 1/2	228-50	234-50
„ „ 1864	323-75	329-75
„ tiske	156-75	162-75
„ zemeljske I. izdaje	297-50	303-50
„ „ II.	277-75	283-75
„ ogrske hipotečne	249-25	255-25
„ dun. komunalne	534-—	544-—
„ avstr. kreditne	521-75	531-75
„ ljubljanske	84-50	88-50
„ avstr. rdeč. križa	62-75	66-75
„ ogr.	38-40	42-40
„ bazilika	29-—	33-—
„ turške	257-50	260-50
Debitno.		
Ljubljanske kreditne banke	444-—	448-—
Avstr. kreditnega zavoda	668-—	669-—
Dunajske bančne družbe	554-50	555-50
Južne železnice	119-50	120-50
Državne železnice	763-—	764-—
Alpine-Montan	771-—	772-—
Češke sladkorne družbe	262-—	267-—
Živnostenske banke	273-—	275-—
Valute.		
Cekini	11-37	11-40
Marke	117-45	117-65
Franki	19-07	19-10
Lire	94-60	94-80
Rublji	2-54 ¹⁰	2-55 ¹⁰

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 12. septembra 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910.	za 50 kg	10-22
Pšenica za april 1911.	za 50 kg	10-48
Rž za oktober 1910.	za 50 kg	7-45
Koruzi za maj 1911.	za 50 kg	6-08
Koruzi za september 1910.	za 50 kg	5-95
Oves za oktober 1910.	za 50 kg	8-18

Efektiv.

5—10 vin. višje.

Prešernove slike

prodaja in pošilja po poštne povzetju
Iv. Bonač v Ljubljani.

Cena slike 5 kron. 2073

V Študentovskih ulicah.

Ljubljanska povest.
Spisal Fr. Remec.

Cena K 1-50, olog. voz. K 2-50,
s pošto 20 v. več.

Ustreza množestvom željam, je podpisano založništvo izdalo ta krasni roman, ki ga je občinstvo z največjim veseljem čitalo, ko je izhajal v podlistku „Slov. Naroda“. Dejanje, zajeto iz domačega življenja, je jako zanimivo in se razvija v gniljivih in veselih, vedno zanimivih prizorih do pretresljivega konca. V „Študentovskih ulicah“ je ljubzenski roman, ki je spisan po resničnem dogodku in ima zgodovinsko ozadje.

„Narodna knjižarna“

v Ljubljani.

Dijaka

sprejme učiteljska redlina
na stanovanje in hrano.

Naslov pove upravištvo »Slovenskega
Naroda«.

Prost in je jako dobro obznan

CITRE

firma Kiendel, po nizki ceni. — Naslov
pove upravištvo »Sl. Naroda«.

Ustanovljena leta 1882.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrirana zadruga z omejenim zavzemom
v lastnem zadržnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.773.910-50

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2%

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica
sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pro-
metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/2% z 1 1/2% na amortizacijo ali pa po
5 1/2% brez amortizacije; na menice po 6%.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj
in praznikov.

Telefon št. 185.

Poslovne hranilnice račun št. 628.405.

Usojam si vlijudno opozoriti, da sem prevzel

glavno zastopstvo »Prve Češke« življenske zavarovalnice,
najcenejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga
po 4 1/2%; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči
račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na
najrazličnejše načine. — Ravnotam menjalnice: zamenja tuj denar,
prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko.
— Eskomptira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic,
dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugi
pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Promese zemljiških srečk k **K 5-50**
žrebanju 5. septembra t. l. po

k žrebanju tiskih srečk **K 8-—**
1 oktobra t. l. po

Dolžnost

vsakega Slovenca je,
da sklene zavarovalno
pogodbo bodisi za
življenje, ali pa proti
požaru le pri slovanski
banki »SLAVIJA«.

Podpirajmo torej
domačo slovansko za-
vod, da more nalogo,
ki si jo je stavil, iz-
polniti v najširšem ob-
segu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond K 48.812.787 — jamči za popolno varnost. ∴

Banka „SLAVIJA“

ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“

razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj
smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“

razdeljuje ves čist dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“

je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko - narodno upravo.
gumno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim
dobrodelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“

stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Banka „SLAVIJA“

Vsa pojasnila daje drage volje

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Slovenci!

Oklenimo se z vsemi
močmi gesla: »Svoji
k svojim!«

Osamosvojimo se na
narodno - gospodar-
skem polju!

Ne podcenjujmo se!
Bodimo odločni, mlač-
nost, obzirnost in ne-
doslednost, ki se čim
huje nad nami mašču-
jejo, morajo izginiti.
Osvobodimo se tujega
jarma!

∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska

LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

Obstoječih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven
rezervnega zaklada še mestna občina
ljubljanska z vsem premoženjem in z vse
svoje močje. Izguba vložnega denarja je
nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice,
potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena
vsaka spekulacija z vloženim denarjem.
Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo
po 4 1/2%, brez odbitka; nevzdignjene obresti se
pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov
denar.

Posojila na zemljišča po 5% obresti in proti
amortizaciji po najmanj 1/4% na leto. Daje po-
sojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače
hranilnike, v podpiranje slovenskih trgovcev
in obrtnikov pa kreditno društvo.